

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2012 [αίτηση του Pest Megyei Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Nemzeti Fogysztónvédelmi Hatóság κατά Invitel Távközlési Zrt

(Υπόθεση C-472/10) ⁽¹⁾

(Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 3 — Άρθρα 6 και 7 — Συμβάσεις που συνάπτονται με τους καταναλωτές — Καταχρηστικές ρήτρες — Μονομερής τροποποίηση των όρων της σύμβασης από τον επαγγελματία — Αγωγή προς το δημόσιο συμφέρον, η οποία ασκείται εξ ονόματος των καταναλωτών από οργανισμό που ορίζει η εθνική νομοθεσία — Διαπίστωση του καταχρηστικού χαρακτήρα της ρήτρας — Έννομα αποτελέσματα)

(2012/C 174/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Pest Megyei Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Nemzeti Fogysztónvédelmi Hatóság

κατά

Invitel Távközlési Zrt

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Pest Megyei Bíróság — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με τα σημεία 1, στοιχείο ι', και 2, στοιχείο δ', του παραρτήματος, καθώς και του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29) — Ρήτρα βάσει της οποίας ο επαγγελματίας μπορεί να τροποποιεί μονομερώς τους όρους της σύμβασης χωρίς σοβαρό λόγο και χωρίς ρητή περιγραφή του τρόπου διακυμάνσεως της τιμής — Καταχρηστικός χαρακτήρας της ρήτρας — Έννομα αποτελέσματα που απορρέουν από τη διαπίστωση του καταχρηστικού χαρακτήρα της ρήτρας στο πλαίσιο αγωγής ασκήθειας προς το δημόσιο συμφέρον

Διατακτικό

1) Απόκειται στο εθνικό δικαστήριο που αποφαινεται επί αγωγής παραλείψεως, την οποία άσκησε προς το δημόσιο συμφέρον και εξ ονόματος των καταναλωτών ο οριζόμενος από την εθνική νομοθεσία οργανισμός, να εκτιμήσει βάσει του άρθρου 3, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, τον καταχρηστικό χαρακτήρα μιας ρήτρας η οποία περιλαμβάνεται στους γενικούς όρους συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές και η οποία προβλέπει δυνατότητα του επαγγελματία να τροποποιήσει μονομερώς τους όρους σχετικά με τη χρέωση των εξόδων που συνδέονται με την παρεχόμενη υπηρεσία. Στο πλαίσιο της εκτιμήσεως αυτής, το εν λόγω δικαστήριο θα πρέπει να εξετάσει ιδίως αν, υπό το πρίσμα όλων των ρητρών που περιλαμβάνονται στους γενικούς συμβατικούς όρους στους οποίους εντάσσεται η επίμαχη ρήτρα, καθώς και της εθνικής

νομοθεσίας από την οποία απορρέουν δικαιώματα και υποχρεώσεις που θα μπορούσαν να προστεθούν σε όσα προβλέπουν οι ως άνω γενικοί συμβατικοί όροι, ο λόγος ή ο τρόπος μεταβολής του κόστους της παρεχόμενης υπηρεσίας διευκρινίζονται κατά τρόπο σαφή και κατανοητό και αν, ενδεχομένως, οι καταναλωτές έχουν το δικαίωμα να λύσουν τη σύμβαση.

2) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 2, της ίδιας οδηγίας, έχει την έννοια ότι:

— η διαπίστωση της ακυρότητας καταχρηστικής ρήτρας, η οποία περιλαμβάνεται στους γενικούς όρους συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, κατόπιν αγωγής παραλείψεως, κατά την έννοια του άρθρου 7 της οδηγίας, ασκήθειας κατά επαγγελματία, προς το δημόσιο συμφέρον και εξ ονόματος των καταναλωτών, από οργανισμό που ορίζει η εθνική νομοθεσία, επιτρέπεται να παράγει, σύμφωνα με την εν λόγω νομοθεσία, αποτελέσματα έναντι όλων των καταναλωτών οι οποίοι έχουν συνάψει σύμβαση με τους ίδιους γενικούς όρους, περιλαμβανομένων και των καταναλωτών που δεν ήταν διάδικοι της σχετικής δίκης·

— όταν ο καταχρηστικός χαρακτήρας μιας ρήτρας περιλαμβανόμενης στους γενικούς όρους συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές έχει αναγνωριστεί στο πλαίσιο τέτοιας διαδικασίας, τα εθνικά δικαστήρια οφείλουν, και στο μέλλον, να αντλούν αυτεπαγγέλτως από την εν λόγω αναγνώριση τις συνέπειες τις οποίες προβλέπει το εθνικό δίκαιο, ώστε η ρήτρα αυτή να μη δεσμεύει τους καταναλωτές που έχουν συνάψει με τον οικείο επαγγελματία σύμβαση με τους ίδιους γενικούς όρους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 346 της 18.12.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 26ης Απριλίου 2012 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-508/10) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2003/109/ΕΚ — Καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες — Αίτηση για τη χορήγηση καθεστώτος επί μακρόν διαμένοντος — Αίτηση χορήγησης αδειας διαμονής σε δεύτερο κράτος μέλος την οποία υποβάλλει είτε υπήκοος τρίτου κράτους που έχει ήδη αποκτήσει το καθεστώς επί μακρόν διαμένοντος σε πρώτο κράτος μέλος είτε μέλος της οικογενείας του — Ποσό των τελών που επιβάλλουν για τη χορήγηση τέτοιων εγγράφων οι αρμόδιες αρχές — Δυσανάλογος χαρακτήρας — Παρεμπόδιση της άσκησης του δικαιώματος διαμονής)

(2012/C 174/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Κοντού-Durande και R. Troosters)

Καθού: Βασιλείο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: C. M. Wissels και J. Langer)